

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 31

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

[Hôm qua chúng ta đang nghe HT giảng về câu chuyện của ngài Du Tịnh ý gặp Táo thần:

Du Tịnh ý làm lành mà cứ gặp họa suốt, ông không hiểu vì sao lại thế. Táo Thần rất từ bi. Biết ông là người có học, nên chỉ dạy cho ông. Ông có thể tiếp nhận, ông có thể phản tỉnh, nên Táo thần mới thị hiện nói với ông.

Bây giờ chúng ta sẽ nghe HT giảng tiếp]:

Người tạo tác ác nghiệp thì không sợ. Chỉ sợ là không thể quay đầu, sợ không thể giác ngộ. Chịu quay đầu, chịu giác ngộ đều được cứu. Cá nhân như vậy. Gia đình cũng như vậy, xã hội quốc gia, thế giới đều cùng một đạo lý.

Trong ‘Du Tịnh Ý cư sỹ ngộ Táo thần ký’, mấy câu nói của Táo thần nói cho ông rất đáng để chúng ta cảnh giác. Tật xấu mà ông phạm cũng chính là tật xấu mà bản thân chúng ta hiện nay đang phạm.

[Bạn có thấy không ạ?]

Tật xấu mà mình phạm chính mình thật sự không biết, luôn cho rằng điều mình nghĩ, điều mình nói, điều mình làm, đều đúng. Người khác thì đều là sai. Vấn đề này vô cùng nghiêm trọng. Điều này ở Phật Pháp chính là mê hoặc điên đảo.

*Trong Kinh Phật nói đến chỗ nghiêm trọng nhất là Nhất Xiển đề. Đây chính là người Nhất Xiển đề. Nhất Xiển đề tiếng Phạn có nghĩa là **không có***

thiện căn, Phật Bồ tát đều không thể cứu họ, vì họ không biết quay đầu, không biết giác ngộ.

[Ở cái chỗ này tôi thấy là có chỗ Hòa thượng nói về cái việc Nhất Xiển Đề không thể quay đầu. Phần lớn đều là những người ngã mạn. Họ luôn đố kỵ với người khác, họ luôn cho họ là đúng, họ không nghe một ai hết. Trở thành người Nhất Xiển đề.

Hòa thượng giảng tiếp]

Loại nguyên nhân này phải tiêu trừ thế nào? Chúng ta bình tĩnh mà tư duy. Vẫn phải đọc sách thánh hiền, không đọc sách thánh hiền thì làm sao có thể giác ngộ. “Mê” nói lời chân thật cũng như vũng bùn vậy. Càng lún càng sâu. Không dễ gì mà ra được.

Đọc sách thánh hiền là hàng ngày gần gũi thánh hiền, huân tập lâu dài dần dần sẽ giác ngộ. Từ xưa đến nay, tại sao người già dạy trẻ con phải đọc sách thánh hiền, phải đọc kinh Phật, đạo lý là ở chỗ này.

[Cho nên cuối cùng lại quay lại là vẫn phải nghe pháp].

Du Tịnh Ý có thể quay đầu, là do nền tảng đọc sách cổ trước đây sâu dày. Người ngày nay nói với họ những lời này, tại sao họ không thể quay đầu. Tại họ không có nền tảng này. Đây là điều mà chúng ta giác ngộ được sâu sắc.

Táo thần nói Du Tịnh Ý là ông có ác ý quá nặng. Chỉ theo đuổi hư danh. Nói cho thật nhiều cũng không cần thiết, hai câu này là trọng điểm. Việc thiện mà bạn làm, làm rất nhiều cũng không phải là chân thật, Vì bạn sẵn mua danh lợi.

[Đây, các bạn phải quán sát kỹ lại mình xem có phải cầu danh không? Bởi vì cái này nó vi tế vô cùng. Nếu không chịu quán sát kỹ thì sẽ không nhận ra. HT giảng tiếp]:

Cho nên ông nói: trời đất quỷ thần hàng ngày đang giám sát, hàng ngày đang theo dõi bạn. Bạn ở trước mặt quỷ thần cầu xin, dường như cũng rất khẩn thiết, cũng có một chút bộ dạng thành ý. Nhưng bạn đối nhân, xử thế, tiếp vật thì hoàn toàn không tương ứng với điều mà bạn cầu xin trước thiên thần. Thiên thần là từ bi.

[Cư sỹ Loan đang làm cái bộ gì ạ? “Thần ái thế nhân”. Là thần rất là yêu thương, con người ở thế gian này. Thiện thần đều yêu thương hết. Thiên thần là từ bi].

Trước đây người có học thông thường đều tin có Ngọc Hoàng đại đế, trong những tôn giáo khác gọi là thượng đế. Họ nói Thượng đế ra lệnh cho những quỷ thần giám sát thiện ác thế gian này, đến để xem bạn. Thấy bạn bao năm nay chưa hề làm một việc thiện chân thật nào. Những việc thiện mà bạn làm là hùa theo người khác. Hay nói cách khác, người khác không làm, bạn chắc chắn sẽ không chủ động đi làm.

Thấy bạn khi một mình ở nơi vắng, nhìn thấy bạn là niệm tham, niệm dâm, niệm tật đố, niệm hẹp hòi, gọi là niệm “Cao kỳ ty nhân” của bạn: “Cao kỳ” là tự cho mình cao, “ty nhân” là khinh thường người khác. Đây ạ, niệm “ức vãng kỳ lai”; có nghĩa là nhớ về quá khứ rồi hy vọng vào tương lai; Niệm trả thù ân oán. Những vọng tưởng tạp niệm này của bạn thật quá nhiều nói ra không hết. Đây đều là ác ý.

[Bên trên HT có nói “Tật xấu mà ông phạm cũng chính là tật xấu mà bản thân chúng ta hiện nay phạm”. Đây ạ: Khi ở một mình thường khởi tâm ác trùng trùng, chen nhau khởi lên, nhiều đến mức ko thể ghi hết. Cho nên lúc nào mà trong khi mình đang triền miên, bởi vì Phật vẫn dạy là: “Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm”. Thế khi đang cứ mê man, tâm cứ nghĩ hết việc này việc khác. Vậy thì bao giờ bạn trở lại giác đây ạ? Chỉ cần “nhói” lên một cái, giác lên một cái là lập tức phải quán sát ngay ý nghĩ của mình đây là ý nghĩ gì. Nó là thiện hay là ác?

Bạn cứ làm như thế dần dần là đến khi mỗi lần ý niệm ác đến là biết ngay. Bảo dừng nhưng mà không dừng được, đây đang ở cái giai đoạn mà bảo dừng nhưng mà không dừng được. Nhưng mà ít nhất nó cũng kiềm chế được cái hành vi của mình.

HT giảng tiếp]:

Loại ác ý này ngưng tụ ở trong tâm bạn, trời đất quỷ thần đã ghi chép vào trong hồ sơ rất nhiều, rất nhiều rồi. Bạn tránh họa còn không thể tránh được, bạn đến đâu để cầu phước?

[Đó. Cho nên trong kinh Địa Tạng Phật mới dạy là: Chúng sinh trong Nam Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm là tạo tội nghiệp Quỷ thần ghi chép hết, bạn có nhớ câu chuyện về Vệ Trọng Đạt không ạ? Mới có 40 tuổi mà sách ghi về ác chồng cao đến tận nhà. Ông có hỏi rằng là:

- Tôi mới có 40 tuổi làm sao lại việc ác nhiều thế?

Diêm La bảo:

- Cứ mỗi một ý niệm khởi lên, toàn có nghĩ cho mình thôi, ác.

Bạn tránh họa còn không thể tránh được, bạn đến đâu để cầu phước? Mấy câu nói này sau khi nói rồi đã cảnh tỉnh đánh thức Du Tịnh Ý, ông quỳ xuống trước Táo thần, ông nói:

- Ngài nhất định là thần tiên, Ngài biết rõ về tôi như vậy, cầu mong ngài giúp.

[Táo thần thị hiện thành thân người đầy.

Cho nên mới nói thiên thần là từ bi, ko nỡ để ông bị họa mãi. Vì biết ông là người có học, vậy mà ông ko biết mình đang làm toàn là điều ác, lại tưởng là toàn điều thiện, nên thiên thần đã thị hiện thành người đến để nói cho ông biết, để nhắc nhở ông.

Nếu bạn hỏi đã thiên thần từ bi vậy, nhưng tại sao bạn lại ko được thiên thần thị hiện thành người đến để nhắc nhở bạn? Có chứ! Phật Bồ Tát cũng thị hiện thành người vừa đến là để nhắc nhở bạn, hàng ngày giảng kinh nói pháp cho bạn, rồi biểu pháp cho bạn bằng thân giáo. Đó, nếu ko thì làm sao bạn gặp được pháp của HT? Nhưng bạn ko chịu nghe, bạn không chịu nhìn, bạn ko chịu học.

Cho nên trong kinh Hoa Nghiêm có nói đến biểu pháp về Thiện Tài Đồng tử xuống núi để tham học. Khi Thiện tài đồng tử xuống núi để tham học. Ông gặp 53 vị tham học, trong đó có cả thiện tri thức, cả ác tri thức, như Cam Lồ Hỏa Vương biểu thị cho tính nóng nảy, Tô Mật Đa Dâm Nữ biểu thị cho tham dâm, Thắng Nhiệt Bà La Môn biểu thị cho Si. Tham, Sân, Si đầy đủ. Với thiện tri thức Ngài thiện tài đồng tử cung kính học theo, với ác tri thức thì Ngài Thiện Tài Đồng Tử cũng cung kính vái lạy nhưng ko học theo, rồi đi. HT có giảng tất cả 53 vị tham này đều là Phật Bồ tát hóa hiện cho chúng ta biết, với thiện tri thức ta học theo, với ác tri thức ta tự phản tỉnh, có thì sửa, ko có thì cảnh giác. Cho nên **“Trên con đường Bồ đề ai cũng là Bồ tát chỉ mình ta là phàm phu”** mà thôi.

Đấy, nếu bạn học được như ngài thiện tài đồng tử, học được như ngài Du Tịnh ý thì bạn sẽ thấy đúng là thiên thần, Phật Bồ tát đại từ đại bi, luôn đi bên cạnh để nhắc nhở bạn. Chỉ có điều bạn có chịu nghe, chịu học, chịu

hành hay ko mà thôi. Chịu nghe, chịu hành thì thành tựu, còn ko chịu nghe, ko chịu học, ko chịu hành thì đành đọa lạc.

Tuy nhiên, chỗ này cũng cần chia sẻ thêm với các bạn:

Hoà thượng trong các pháp của ngài tôi có nghe là hoà thượng nói là 2 lần gặp Hồ Ly thật.

Một lần hoà thượng bảo con Hồ Ly nó biến thành người. Thế thì ở chỗ đây là hoà thượng biết là có một cái vị chuyên buôn gạo. Thế thì khi chở gạo xuống dưới thuyền, chở đi. Thì là sau đấy thấy thoáng một cái như là bóng một cái con chồn ý, hoà thượng nói rõ là nó biến thành người nhé, thì đến lúc là cái thuyền cập vào cái bến đấy thì mở cái kho để chuẩn bị chuyển lên bờ, không có một bao gạo nào hết, tức là nó dùng thần thông của nó che mắt. Cuối cùng thuyền quay trở về, quay trở về đến nơi thì làm sao ạ? Gạo đầy ở trong kho. Đây hoà thượng bảo lần thứ nhất là gặp Hồ Ly thật, hoá hiện thành người.

Lần thứ hai hoà thượng nói đến 1 trường hợp 1 con hồ ly. Thì hồi đấy hoà thượng bảo cái thời kháng chiến chống Nhật thì có 1 gia đình ở vùng đấy có 1 cái cô con gái. Thì cái con Hồ Ly này nó cứ đến hăm hiếp cô gái, đó. Thế và hàng ngày ý thì nó cứ lên trên, hoà thượng nói là lên trên sân thượng tầng cao nhất để nó nhìn về mặt trời để nó lấy cái dương khí. Hoà thượng có kể 2 lần.

Cho nên Táo thần cũng có thể hiện thành người, hồ ly cũng có thể hiện thành người, bạn nhớ cả công án Hồ Ly Thiền và Lưu Trai Chí Dị có nói rất nhiều. Cho nên xung quanh chúng ta, ở đây “Phàm, Thánh đồng cư độ”, có cả hồ ly, có cả các vị ác quỷ, có tất.

Cái câu chuyện mà Phạm Chí giả và Phạm Chí thật. Khi mà nếu thấy giống đến mức độ không thấy có tí vết gì là bạn phải nghĩ.

Câu chuyện trong Phật pháp có nói đến Phạm Chí, một vị Phạm Chí. Thì vô cùng keo kiệt, không cho ai một đồng nào cả. Quá keo kiệt, từ đối vợ con, tất cả mọi người. Thì có một lần là, vị ý đi uống rượu đánh cờ đánh với người bạn xong vị ý bảo là:

- Bây giờ có Đế Thích đến đây cũng không có cứu được.

Đế Thích trên trời chính là vua của cung trời Đao Lợi tầng 2, thấy thế xuống. Xuống thì làm thế nào? Biến luôn thành Phạm Chí, vị Phạm Chí này,

về đến nhà phân phát hết của cải cho mọi người, thế là dân chúng là tung hô vạn tuế, vợ con cũng tung hô luôn.

Vị Phạm Chí thật về mới nhìn thấy của cải nhà mình phân phát mới gào lên, tức quá. Thế nhưng mà không ai tin cái vị Phạm Chí thật là thật mà cứ tin cái người rộng rãi kia cơ. Thế thì cuối cùng vị ý tiếc của, không biết làm thế nào, không ai tin, đánh đuổi vị ý ra. Cuối cùng lôi đến để vua xử, vua xử cũng chịu, chả biết ai thật ai giả, từ cái nốt ruồi trở đi cũng giống. Tuốt tuốt. Thế đến lúc cuối cùng đưa đến đức Phật, thì đương nhiên là ở dưới con mắt gọi là Phật nhãn thì Đức Phật bảo:

- Sao ông không hiện nguyên hình đi?

Lúc đấy vua trời Đế Thích mới hiện nguyên hình.

Cho nên nếu như mà có những cái cách, cung cách hành vi mà nó không có 1 tí vết gì thì bạn phải nghĩ đến vấn đề này.

Đây Du Tịnh Ý thì là Táo thần thì biến thành người.

Ngày trước tôi có được học một cái lớp về đá quý, nào là kim cương nào là Sapphire, Rubi rồi các thứ. Thế thì cái ông chuyên gia ông có dạy tôi rằng là: Cái viên kim cương nào mà không có một chút tí vết, vì kim cương thì thường khi soi lên vì nó là bằng chất cacbon, nên có khi nó có bọt, nó rỗng, than, bọt đen, thì chị hãy nghĩ đến đây là cái viên kim cương giả, không phải thật đâu. Và đúng y như thế.

Đến chỗ này là chỗ mà tôi cần nhấn mạnh với các bạn đây. Các Bạn hãy chú ý nhé:

Cho nên bạn phải biết Thiên thần biến được thành người để giúp người, thì ma quỷ cũng biến được thành người để hại người. Vậy thì ta là người trần mắt thịt làm sao biết được ai đến giúp ta, ai đến hại ta đây?

Chính vì điều này nên Phật trước khi nhập niết bàn đã để lại **“Tứ y pháp”**, trong đó pháp thứ nhất là, quan trọng nhất **“Y pháp bất y nhân”**, tức là chỉ dựa vào pháp ko dựa vào người.

Nghĩa là thế nào? Người nào nói đúng với chân lý, nói đúng với lời Phật dạy thì ta theo, dù người ấy hình tướng có xấu như Quỷ Tiêu Diêm; Còn người nào nói sai với lời Phật dạy thì dù có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp ta

cũng ko nghe, ko theo. Vì đây chính là tà, thậm chí có khi là ma quỷ hiện hình đấy ạ.

Thuở xưa, Tổ Ưu-Bà-quật Tôn-giả đang nhập-định, bị Thiên ma Ba-tuần quấy nhiễu. Đến khi xuất định, Ngài dùng thần thông hàng phục được Thiên-ma. Sau khi chúng đã hối ngộ quy y Tam Bảo rồi, vì cảm hồng ân tế độ của Tổ-sư, nên đến xin cúng dường Ngài một bữa cơm để tỏ lòng tri ân.

Tổ-sư dạy:

- Ta vì chuyên lo tu hành, không giờ rảnh thể thụ trai. Ta chỉ muốn xem một việc, nếu người bằng lòng, thế là đã đền ơn cho ta rồi.

Thiên-ma nói:

- Dạ, đệ tử xin vâng.

Tổ-sư dạy:

- Khi Phật ra đời đã có người. Vậy trong lúc đó Phật cùng các vị Thánh chúng như thế nào. Hôm nay người hóa hiện lại cho ta xem thử.

Thiên-ma thưa:

- Con xin vâng lời Tổ-sư dạy, nhưng khi con hóa hiện ra Phật, xin Tổ-sư chớ đừng lay, vì sợ tổn phước con nhiều.

Tổ-sư hứa lời.

Thiên-ma Ba-tuần liền biến mất. Trong giây phút hóa hiện ra đức Phật, thân vàng rực-rỡ, đủ 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp, hào quang sáng chiếu khắp một vùng trời, trong rừng từ từ đi ra. Nào là ngài Xá-lợi-phất, ngài Mục-kiền-liên, ngài A-nan, ngài Ca-diếp đứng hầu hai bên oai nghi tề chỉnh, rồi lại đầy đủ cả 1250 vị đệ tử, rầm rộ đi theo sau...

Tổ Ưu-Bà-Quật tôn giả, thấy Phật đi đến phóng hào quang rực rỡ, các vị Thánh chúng theo hầu, oai nghi tề chỉnh v.v... nên hết sức vui mừng, liền đứng dậy đánh lễ, mà quên hẳn lời hứa trước kia.

Lúc bấy giờ Thiên-ma Ba-tuần biến mất.

Đấy ạ, như Tổ Ưu-bà-quật Tôn-giả đã biết trước là ma sắp hiện và có hứa hẹn trước “không lay”, mà đến khi ma hiện ra còn quên, không phân

biệt là ma hay Phật. Nếu chúng ta tình cờ gặp cảnh ngộ như thế, thử nghĩ trong tâm chúng ta sẽ như thế nào?

Cho nên khi Phật còn tại thế, có chế ra giới luật cấm các đệ tử không được dùng thần thông hay phép lạ trước người phàm

Trong kinh cũng có chỗ nói, các đức Phật và Bồ-tát thỉnh thoảng thị hiện ra đời để hóa độ chúng sanh, như đức Di-Lặc, ngài Quán-Thế-Âm v.v... Nhưng khi các Ngài hiện ra không ai biết được, chỉ trừ đến khi tịch diệt, các Ngài mới để lại một vài di tích ẩn chứng. Chừng đó người đời mới biết đây là Phật hay Bồ tát thị-hiện, khi biết thì không còn thấy các Ngài nữa. *(Đoạn này là tôi trích trong Phật học Phổ thông của HT Thích Thiện Hoa do Thành Hội Giáo Hội TP HCM phát hành).*

Vĩnh Minh Đại Sư (tương truyền là hóa thân của A DI ĐÀ PHẬT) cũng vậy, Hòa thượng Hành Tu (tương truyền là hóa thân của Phật Định Quang) cũng vậy, Bồ Đại HT đây ạ (tương truyền là hóa thân của Di Lặc Bồ tát) cũng vậy, khi lộ tung tích các ngài đều nhập diệt ngay. Đây là quy củ trong nhà Phật.

Cho nên bạn phải nhớ tất cả ai dù hình tướng đẹp, lại nói ta là này là nọ, ví dụ nào ta Phật Bồ Tát thị hiện, ta là thánh thị hiện, hoặc ta là con, là đệ tử của Phật, Bồ tát, (đệ tử của Phật Bồ tát, hoặc còn nói là Phật Bồ tát thị hiện), hoặc thể hiện thần thông trước bạn thì đều ko phải đệ tử Phật, thậm chí là ma. Các bạn phải nhớ điều này.

Bây giờ chúng ta nghe HT giảng tiếp .

Du Tịnh Ý nói:

- Ngài nhất định là thần tiên, ngài biết rõ về tôi như vậy, cầu mong ngài cứu giúp.

Ông còn có một niệm muốn sửa lỗi, đây là người chân thật biết sửa lỗi. Con người hiện nay nghe đến điều này thì cự tuyệt không đếm xỉa cũng không tin, cho rằng là mê tín, tự mình cho rằng đầu óc mình là đầu óc khoa học, người thế gian đều không bằng, họ làm sao mà tiếp nhận được. Người hiện nay sửa lỗi thật khó, thật quá khó.

[Thế cho nên HT mới nói Du Tịnh Ý ông chịu nghe, chịu quay đầu điểm này rất khó có được. Nhưng vì sao ông quay được đầu, mà ta ko quay được? Là do nền tảng đạo đức của Cổ Thánh tiên hiền từ trước đã sâu dày].

Du Tịnh Ý còn niệm tâm hồi cải nên Táo thần đến để giúp ông, bảo ông từ nay về sau phạm là niệm tham, niệm dâm, niệm khách sáo, vọng tưởng tạp niệm nhất loạn đem nó thu dọn cho thật sạch sẽ.

[Đây chính là buông xuống vạn duyên đây bạn ạ. Và như hoà thượng nói là không có để bất kỳ một cái niệm nào, lỗi của người không để trong tâm. HT giảng tiếp]:

Tôi thường hay khuyên quý vị đồng tu, chúng ta tu hành, điều thứ nhất phải giữ tâm tốt trong tâm thuần thiện không có ác. Niệm ác, việc ác, người ác đều không cho phép để trong tâm. Biết không, biết nhưng mà không để nó trong tâm.

Chỉ chuyên chú nhìn thấy chỗ thiện của người thôi, chuyên nhìn thấy chỗ tốt của người khác thì chúng ta trong đời này sẽ sống trong môi trường thuần thiện, không có ác. Không cần nói những thành tựu khác, tâm trạng của bạn vui sướng biết bao, nhiều hạnh phúc.

Mỗi ngày nghĩ đến điểm xấu của người khác, nhớ đến oán thù của người khác, thì đời này sẽ sống trong môi trường cực kỳ tồi tệ, bạn sống rất đau khổ, sống rất là vất vả.

[Lỗi của người có, bạn phải minh minh bạch bạch nhưng không để nó trong tâm. Đây mới là người học Phật, người học Phật phải thông minh hơn người bình thường. Thế học một hồi, u u mê mê chả biết gì, chả biết người tốt người xấu nữa thế thì học làm gì, hoà thượng nói rõ đấy, học thành u mê à. Mà học Phật là học để thành người minh bạch. Đây là giác].

HT giảng tiếp

Trong truyện Du Tịnh Ý nói rằng: Lời nói thiện, việc làm cũng thiện, mà ý bất thiện. Cho nên lời nói thiện, việc làm thiện đều không sinh hiệu quả, đều biến thành hư ngụy là giả, không phải là thật. Nếu như tâm thiện ý thiện thì đây là chân thiện, đây là cội nguồn của thiện ác, tất cả đều từ tâm.

[Đấy bạn thấy chưa, tất cả bắt đầu xuất phát từ tâm chưa?]

Táo thần khuyến khích ông, trước tiên phải giữ tâm tốt, tâm thuần thiện. Sau đó tùy phận tùy sức mà đi làm việc tốt, sức của bạn có thể làm được thì hãy tận tâm tận lực mà làm.

[Cứ làm được đến đâu ta làm đến đấy. Như tôi vẫn chia sẻ với các bạn, từ con kiến. Sáng nay tôi bước chân vào Niệm Phật Đường cái lập tức tôi thấy ngay một vị kiến bé tí ở dưới chân, lập tức tôi phải chỉ cư sỹ Chúc Hạnh. Đang phóng sinh bao nhiêu từ một vị kiến mình cũng phải để ý, đưa mời vị ra ngoài, quy y ngay.

HT Giảng tiếp]:

Khi làm thì phải làm cho thật sạch sẽ, quyết không cầu quả báo, hành thiện chỉ vì quả báo, là ý của bạn là bất thiện rồi. Tại sao vậy, vì hành thiện có điều kiện, đấy.

[Tôi có nhận được một câu hỏi nhưng rất tiếc là hôm nay cái vị hỏi ấy không ở đây. Vị ý hỏi tôi rằng là:

- Cư sỹ Bà cho con hỏi. Cái “Ái dục” khác “Ái tâm” ở chỗ nào? Cùng là chữ yêu.

Cái “Ái dục” ý, cái chữ ái ở đây chính là tham. Phật dạy là con người ta khi sinh ra có cái gọi là tứ đại phiền não thường tùy. Tức là gì? Cái thứ nhất là có cái “ngã kiến” là thấy có ta. Xong cái thứ hai khi bắt đầu thấy có ta một cái là ngã tham, ngã si, ngã mạn nổi lên (Tôi tham, tôi si, tôi mạn). Cái tôi tham này chính là ngã ái, cái chữ ái này chính là tham. Cái chữ dục là muốn. Tham muốn cái gì, Phật dạy là có 5 thứ. Tài, sắc, danh, thực, thùy rồi sắc thanh hương vị xúc pháp, bạn tham những cái đấy. Nhưng cái tham đấy của bạn là gì, là cho bạn. Cho nên địa ngục mở.

Còn cái “Ái tâm” kia là thương yêu người không có điều kiện. Cho nên mới là “Ái tâm trùm pháp giới, thiện ý khắp nhân gian”, là bạn thương yêu người không một điều kiện.

Còn cái ái dục kia là bạn tham cho bạn, bạn giữ cho bạn, đây là ngu si, đây là mê mờ thì đây là địa ngục.

Cho nên hành thiện vì quả báo là ý của bạn là bất thiện rồi. Tại sao vậy, vì hành thiện có điều kiện. Còn cái chữ ái tâm kia của hoà thượng là không có một điều kiện gì hết, “Vô duyên đại từ, đồng thể đại bi”, cái ái tâm đấy].

Thiện vô điều kiện là chân thiện, thiện hạnh mà không cầu quả báo thì quả báo lại thù thắng nhất.

[Đẩy nó lại thế mới hay cơ. Cũng như chúng ta nói mãi về buông bỏ, không buông được, bảo buông ra đi, như cái người đang chuẩn bị rơi xuống cái chỗ cái gác, trên gác. “Bảo buông ra đi”, bảo rơi xuống biển, bảo mãi không buông vì sợ rơi xuống ngã. Đánh vào cái tay này để cho nó buông ra, nó không được bầu vào đây nữa thì nó lại bầu tay khác, đánh nốt vào cái tay này để cho nó buông thì nó lại hai chân nó quặp chặt, không thể nào buông được, nhưng đến khi Bò Tát bảo buông nhảy đi thì cuối cùng nhảy xuống cả một cánh đồng hoa, bạn có nhớ không?

Cho nên Đại Thế Chí Bồ Tát mới dạy chúng ta khi niệm Phật là gì? ‘Thâu nhiếp lục căn’, buông hết ra đi đừng dính chấp vào bất kỳ gọi là sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp nữa thì cuối cùng bạn thấy cảnh giới thật].

Cho nên cuối cùng thiện hạnh mà không cầu quả báo thì quả báo lại thù thắng nhất. Không cầu danh, không cầu lợi dưỡng, chẳng mong cầu gì cả, toàn tâm toàn lực giúp đỡ người khác, có thể xả thân vì người.

Sự việc bất kể là khó hay dễ, bất kể là lớn hay nhỏ, phải thật thành khẩn, thật chân thành mà đi làm. Nếu thật sự sức lực mình không làm được, không làm được nhưng chúng ta cũng vẫn giữ có cái tâm tốt, cái này gọi là ‘tâm có thừa mà sức không đủ’, tâm niệm này sẽ có cảm ứng.

[Hôm nọ các bạn thấy tôi post lên cái bài của Hòa thượng đấy, **“Phát ý viên thành”**, Hòa thượng nói ‘nếu bạn hoằng pháp lợi sanh là việc tốt, nhưng có người chướng ngại bạn, bạn không thể làm được, vậy thì thôi bạn không cần làm nữa. Mà nếu như mà bạn định đến chỗ nào để bạn hoằng pháp mà người ta phá hoại, thôi đi, không làm nữa. Bạn phải cảm ơn họ, cảm ơn họ vì sao? Vì nếu không có họ chướng ngại thì bạn phải làm việc vất vả.

Tôi qua tôi thức đến 12 giờ đêm, đáng nhẽ là vất vả như thế, sáng nay tôi cũng không công khóa được vì tôi dậy tôi phải làm hoàn thiện cái bài này, vì ngày mai là đến ngày các bạn cúng ông Công ông Táo rồi, nên tôi phải hoàn thiện bằng được. Thế giờ có người chướng ngại, thế Hòa thượng bảo khỏi phải làm, bạn phát ý viên thành rồi, xong rồi, công đức bạn đầy đủ, còn tội người kia lĩnh.

Thế bạn cảm ơn họ chứ nếu không có họ bạn phải vất vả cày cục ngày đêm mãi suốt thôi, không cần làm nữa. Cho nên cái này gọi là ‘tâm có thừa mà sức không đủ’ thì tâm niệm này sẽ có cảm ứng. Đấy, không cần làm nữa, nhưng có cảm ứng.

Xong sau đây Hòa thượng bảo ‘nhớ nhớ, nên tu tập để hồi hướng công đức cho họ, để nếu họ xuống địa ngục, vì họ xuống thay mình mà, thì họ sẽ đỡ khổ hơn một chút’. Đây là có một chút đề tri ân, họ, biết ơn họ. Tâm niệm này thật sự chân thuần thì chân thật chư Phật hộ niệm.

Nhớ, tâm niệm này thật sự chân thuần thì chân thật chư Phật hộ niệm, Long thiên thiện thần đến giúp đỡ bạn. Nói cách khác: tăng thêm sức mạnh cho bạn khiến cho tâm nguyện này của bạn có thể viên mãn. Bạn không phải vì bản thân mà vì chúng sinh, vì Phật pháp. (Trích ‘Thái Thượng cảm ứng thiên giảng giải’).

[Sau đây tôi xin tóm tắt lại quá trình chuyển hóa thành phúc của ngài Du Tịnh ý để bạn nắm chắc:

Du Tịnh ý là người có học, thường nói lời thiện, làm việc thiện đã nhiều năm nhưng phước ko thấy chỉ thấy họa. Thi ko đỗ, 9 đứa con, chết 7, 1 thất lạc, chỉ còn lại 1 đứa con gái cuối cùng thì ngẩn ngơ, vợ khóc thương mù cả 2 mắt, gia cảnh túng quẫn bần hàn. Sau đây gặp được táo thần, táo thần chỉ cho biết nguyên nhân họa đến, đó là, (bạn lưu ý chỗ này nhé, rất quan trọng đấy ạ, đó là):

Dù bạn lời nói thiện, việc làm cũng thiện, mà ý bất thiện thì lời nói thiện này, việc làm thiện này đều không sinh hiệu quả. Đều biến thành hư ngụy, là giả, không phải là thật.

Còn nếu như tâm thiện ý thiện thì đây là chân thiện, đây là cội nguồn của thiện ác, tất cả đều từ tâm.

Táo thần dạy tu thiện đúng cách

Táo thần khuyến khích ông, trước tiên phải giữ tâm tốt, tâm thuần thiện. Sau đó tùy phận, tùy sức mà đi làm việc tốt, sức của bạn có thể làm được thì hãy tận tâm tận lực mà làm.

Tôi có thể tóm tắt lại 3 ý:

- 1- Phải xuất phát từ tâm thiện
- 2- Phải hết lòng làm thiện không mong cầu hồi báo, tùy sức mà làm
- 3- Làm thiện phải có tâm nhẫn nại, kham chịu

Du Tịnh Ý quyết tâm thay đổi

Mấu chốt ở chỗ là Du Tịnh Ý quay đầu, và quyết tâm thay đổi.

Vì sao Du Tịnh ý thay đổi được, còn ta thì ko thể? Vì ông có nền tảng đọc sách thánh hiền từ nhỏ. Còn ta ko có nền tảng này. Do đó, giờ đây ta phải bù đắp lại, đó là thường xuyên nghe pháp, để phá mê khai ngộ. Dù có khó cũng phải cố mà làm, liều mạng mà làm. Không nghe pháp, ko đọc sách thánh hiền thì làm sao có thể giác ngộ, mê: nói lời chân thật cũng như vũng bùn vậy. Càng lún càng sâu. Không dễ gì mà ra được.

Du Tịnh ý thực hiện việc thay đổi này như thế nào?

1- Đổi tên Tịnh Ý - chuyên ý thanh tịnh.

Đó bạn thấy ko ạ? Để mỗi khi nhắc đến cái tên này của mình thì phải nhớ niệm tham lam, niệm dâm, niệm dật, niệm ganh ghét, hẹp hòi, đố kỵ, nóng nảy, tự mãn khinh người, nhớ việc đã qua, mong việc sắp đến, báo thù rửa hận...Đều buông hết

2- Thành tâm sám hối trước tôn tượng Phật, Bồ tát để hạ quyết tâm;

3- Cần trọng từ ý niệm đến hành vi như có quỷ thần soi xét

4- Hoan hỉ hết lòng vì người

5- Tuyên giảng khuyên người làm thiện

6- Ghi chép những việc mình làm mà cuối tháng kính báo tảo thân.

Kính báo bằng cách nào? (dâng sớ rồi đốt trước bàn thờ tảo quân)

Kết quả:

1- Thành danh - Đỗ tiến sĩ

2- Tìm được con trai thất lạc.

3- Vợ hết mù.

4- Cuộc sống hết bần hàn

5- Sống thọ

6- Cháu con thì đều đông đủ thành danh;

Để kết thúc bài này, một lần nữa xin nhắc lại câu kết của HT để bạn khắc sâu vào tâm khảm]:

“Tâm niệm này thật sự chân thuần thì chân thật chư Phật hộ niệm, Long thiên thiện thần đến giúp đỡ bạn. Nói cách khác: tăng thêm sức mạnh

cho bạn khiến cho tâm nguyện này của bạn có thể viên mãn. Bạn không phải vì bản thân mà vì chúng sinh, vì Phật pháp”.

Vâng ạ. Thời gian đã hết, bài chia sẻ chủ Đề Phước điền canh tâm với câu chuyện “Du Tịnh Ý Ngộ Táo Thần Ký” xin kết thúc ở đây

Chúc bạn sang năm mới
Tu hành dụng từ tâm
Phước sẽ tự tìm đến
Họa ắt sẽ đi xa.

.....

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào bài học ngày mai – Xin cảm ơn